

ABONAMENTUL:
PE AN 3 COR. 20 FIL.
"1/2" 1 " 60 "
"1/4" — " 90 "
IN STREINĂTATE:
PE AN 6 FRANCI.
"1/2" 3 "

Numeri singuratici se vând
în Cluj cu 5 fileri. Într'alte
locuri cu 6 fileri.

Răvașul

INSERTIUNILE
se plătesc după mări-
mea locului ce ocupă;
fiecare cm. costă o-
dată 10 fil., de 2 ori
8 fil., de 3 și mai multe
ori 6 fileri.

ADRESA:
„RĂVAȘUL”
CLUJ. — KOLOZSUÁR
6. JÓKAI-UTCZA 6.

Redactor resp.: Dr. IULIU FLORIAN

Apare în fiecare Sâmbătă

Proprietar-editor: Dr. E. DĂIANU

**Restanțierii sunt rugați și pro-
vocați să binevoiască a trimite numai
decât prețul abonamentului, la din
contră vom fi siliți să le sistăm foaia
și să încasăm restanța pe altă cale.**

Prețul abonamentului:
pe un an Cor. 3.20; pe jum. de an Cor. 1.60.

Cărturarii și cărțile.

II.

Cartea e o unealtă, a cărei lipsă
ne arde în suflet pe toți cei ce n'o avem.
Poporul de jos n'o are; lipsa ei îl us-
tură și îi face traiul negru, — dar oare
gândiți, că domnii se trudesă și se sbat
după cuviință, ca să-i pună în mână
unealta de trebuință și să-i sâdească
în suflet înțelegere și tragere pentru ea?
Inșiși domnii nu-i înțeleg prețul și nu-i
măsură câștigul și folosul pe cum se cade.

Așa puțină cetanie românească,
între domni, ca la noi, nu se face la
nici un neam. Cărțile și foile străine
împeștrite cu mare torăială de vorbe
și sforăială de vești din lumea mare,
ni-le părăndăm și le sorbim cu o dra-
goste bolnăvicioasă. Marfa bună și să-
nătoasă a minții și a strădanii româ-
nești între noi se bucură înse de puțină
trecere.

Slova tiparelor străine svârle în
sufletele celor ce le morfăiesc simbu-
recirii și al înstrăinării față de trebile,
de dorințele, de necazurile și năzuirile
neamului nostru. Și sunt multe suflete
în a căror straturi au prins și prind tot
mai tare colț acești simburii aducători
de perire și pierzanie. De aicea vine,
că domnii nu-și împlinesc slujba după
bună cuviință, că nu îndrumă, nu po-
vătuiesc și nu îndeamnă spre lucruri
și îndeletniciri bune pe cei ce-i au sub
pază și purtare de grijă.

Pentru-ca badea dela sate să se
împrietinească cu cartea și să-i cunoas-
că lămurit prețul și dobânda ce i-o
poate aduce e de neapărată trebuință,
ca cărturarii pricepuți să-l desbată de
cap și să-l lumineze și să-i înșire pe
degete și oarză — cum lui îi place —
tot ce se spune și se tâlcuește în scoarța
cărților. Înțelegerea și cuminența numai
prin apostolie caldă, răbdătoare și cu
stăruință purtată, se poate lăși în gloa-
tele norodului de jos. Fruntașii vieții
dela sate, când nu-și împlinesc sluj-
bele ce le au, săvârșesc păcat îndoit:
față de D-zeu și față de neamul lor.
Dela ei se așteaptă, ca în vreme ce își
rînduesc tihna căsniciei lor — să nu-și
uite și să nu treacă cu vederea îndar-
toririle mari și sfinte ce le au.

Doririle neamului nostru nuzesc
spre bine și spre noroc, și în frământă-
rile puse nime nu ne poate ajuta așa
de mult ca dragostea și sirguinta fer-
binte și silitoare a cârmuitorilor firești.

Cartea și învățătura sunt uneltele
cele puternice pentru îsbândirea cu

noroc a visurilor noastre. Dragostea
pentru carte și pentru meșteșugul ei
binecuvântat numai cărturarii o pot
crește și lăși.

Cărturarii trebuie să iubească slova
minții românești și să nu-și lase sufle-
tele năimite de veninul mărfurilor străine
și viclene. Mai mult: ei trebuie să a-
rate poporenii neconținut și cu stă-
ruință neînfrântă binele ce-l aduce cartea
și comorile de aur ce le păstrează ea
celor ce o înțeleg și o au dragă. Trebuie
să iee cartea în mână și la prilejuri să
le cetească și să le descâlcească sfatu-
rile și îndrumările din ea.

Dar nu numai atâta. Ca vorba să
fie mai spornică și ca îndrumarea mai
curând să prindă temelie în suflete, e
cu cale ca inșiși cărturarii să dea pildă
celor neîncrezători, să meargă ei înainte
cu fapta, să aplice aievea sfaturile spuse
în carte. La câmp și acasă să lucre și
să-și rânduiescă trebile așa cum sfă-
tuește și învață cartea. Fapta, lucrul
văzut cu ochii, are cea mai mare pu-
tere de înduplecare. Țăranul, care nu
dă ascultare vorbelor, se-lă bătut înaintea
faptelor ce le vede cu ochii și le pi-
păie cu mâna.

Dragostea pentru carte numai în
chipul acesta se poate desvolta. Întâi s'o
aibă dragă cărturarii. Dragostea lor o
să răsară dragoste pentru învățatură în
cei de jos, iar dragostea acestora o să
nască lumina minții și neatârnia în
bani și în puteri, pe care o dorim.

Întru mărirea lui Dumnezeu.

Cu plăcere reproducem din »Unirea«
acest preafumos articol, scris ca un
resunet cald la dania făcută de dl Ștefan
Havași Oășanu.

»In zilele noastre, — a căror caracteristică e
scepticismul și vênarea intereselor și a plăcerilor
materiale — rar ni se dă ocazia să putem înre-
gistra din când în când vre-o faptă nobilă și mă-
reață, care să deștepte în noi sentimente mai
înalte dându-ne astfel înboldul pentru a cerca
să o imităm.

Viața de toate zilele cu micile ei intrigi și
interese trecătoare și viața publică, cu frazele ei
goale și lustruite, se asemănă mormintelor spoite
pe din afară, cari din lăuntru sunt pline de pu-
treziune.

Bărbații cu inima mare, sufletele generoase
și nobile strălucesc ca tot atâția aștrii în caosul
acesta de interese josnice, arătându-ne singura
cărare dreaptă, care există; iar faptele lor cu-
răță tot nămolul vremii de pe inima noastră
lăsând ca aceasta să apară așa de bună și cu-
rată, cum a eșit din mâinile Ziditorului.

Ne bucurăm atunci și noi din tot sufletul,
văzând înalta pilduire și sufletul nostru se opin-
tește să-și iee un avânt mai înalt, încearcă să se
ridice în sferă mai senine, sbătându-se din ari-
pile lui, tăiate pe jumătate.

O astfel de măreață și nobilă faptă este
știrea ce ne o aduc confrății dela »Răvașul«, că
adecă: Domnul Ștefan Havași Oășanu și-a testat
intreaga sa avere de o sută de mii coroane pentru
zidirea unei noue biserici române gr.-cat. în Cluj.

Fapta vorbește dela sine; ori ce comentariu
e de prisos.

Ne reamintim contribuțiile, pe cari le cetiam
în toată săptămâna în »Răvașul« pentru noua
biserica gr.-cat., ce avea să se zidească și ne
gândiam atunci la aceasta nouă biserică româ-
nească în Cluj, ca la o viziune foarte departe în
viitor, pe care D-zeu nu ne va învrednici să o
vedem cu ochii. Copii nostri, ori nepoții nostri,
poate să aibă norocul, care pentru noi era numai
un vis frumos și îndepărtat.

Și iată, că din marinimia unui fondator ge-
neros deodată s'a făcut un paș uriaș spre aceasta
luminoasă țintă — și putem spera acum, să vedem
în viitorul mai apropiat, înălțându-se falnica zi-
dire a bisericii noue din Cluj, după cerințele o-
rașului mare și după însuși numărul mare al
credincioșilor, care se urcă aproape la 7.000 de
suflete.

Fapta aceasta generoasă o pămădisă no-
bilul fondator cu ani înainte; în Joia-mare a
acestui an a încheiat înaintea notariului public
actul de donațiune, astfel încât Escelența Sa Mi-
tropolitul având cunoștință despre cele sevărșite
a scris fondatorului asupra sfintelor sârbători o
calduroasă scrisoare de laudă și de mulțumită.
Dupăce afacerea a trecut prin toate forurile, cu
învoirea fondatorului, lucrul s'a adus în publi-
citate, vestit fiind din partea protopopului Clu-
jului de pe amvon credincioșilor, cari în frunte cu
curatorul lor au aranjat o mișcare frumoasă de
mulțămire și laudă în cinstea fondatorului.

Vestim și noi cetitorilor nostri numele lui
spre bună pilduire, vestim fapta lui nobilă, să o
cunoască cu toții și să o cinstească. Vestim nu-
mele venerabilului bătrân de 74 ani, care își in-
chină toată averea agonisită în o viață îndelun-
gată și laborioasă, pentru podoaba casei Domnului.

Numele lui trece departe de cercul cunos-
cuților de până acuma, ridicându-se între funda-
torii nostri de întâiul rang, binemeritând de titlu:
»binefăcător al bisericii și al neamului.«

Departa în viitor se întind efectele jertfei
lui curate.

Sub boltiturile bisericii noue și mărețe
din Cluj, fumul de tămâie se va înălța în undu-
lări mângâitoare, înălțându-se spre bolta țării
deodată cu șopotul molcom al rugăciunii și cu
vibrările cântărilor sfinte. Corul finerimii univer-
sitare va executa sponsoriile și biserică va fi
tixită de lume. Bătrâni și tineri, bărbați și mueri
toți se vor închina cu sufletele împăcate D-zeului
neamurilor. Și prin geamul frumos colorat, soa-
rele va arunca un mănunchiu de raze de foc,
într'aurind slovele de aur de pe o tablă de mar-
mură din păretele bisericii...

Copii de școală vor ceti atunci în slovele
de aur numele lui: Ștefan Havași Oășanu.»

Crestături.

— Din »Sămănătorul«, numărul cel mai nou în-
creștăm cu plăcere următoarele observări:

»Ultimul număr din »Răvașul« dă încă un amē-
nunt din frumoasa biserică veche dela Feleac. Luându-
se notă de observațiile ce s'au făcut în această Cronică
asupra bietului stil de împrumut, încercat și deșănțat,
în care se clădesc bisericile noastre de astăzi, se face o
întrebare cu privire la arhitectii cari cunosc vechiul no-
stru meșteșug de clădire și ar putea să-l învie. Căci în

